«شرق» در گفت‌وگو با کارشناسان فضای موجود سیاست خارجی ایران را بررسی کرد

مسئله‌ای چندوجهی یا چالشی چندلایه؟

شـرق: درحالی‌که فضای سیاست خارجی جمهوری اسـلامی ایران در موضوعات مختلف از مذاکرات احیای برجام و پرونده فعالیت‌های هسته‌ای گرفته تا ارسال پهپاد به روسـیه، اعتراضات، حقوق بشر و... با چالشی از سوی غربی‌ها مواجه اسـت، میخائیل اولیانوف، نماینده روسیه در سازمان‌های بین‌المللی در وین، در بخشی از گفت‌وگوی خود با خبرگزاری ریانووستی بیان کرد: «ماه‌هاست در مذاکرات احیای برجام در وین اتفاقی نیفتاده است و این عمدتا به خاطر انتخابات میان‌دوره‌ای آمریکاسـت». اولیانوف در ادامه گفت: «با توجه به اینکه انتخابات به پایان رسیده، وقت آن است دوباره گردهم بیاییم و ماراتن مذاکره را کامل کنیم. تمامی شرایط برای این کار فراهم است». البته نماینده روسیه در سـازمان‌های بین‌المللی در وین در گفت‌وگوی خود با «نابهنگام» تلقی‌کردن قطع‌نامه اخیر شورای حکام آژانس بین‌المللی انرژی اتمی علیه ایران، گفت این اقدام «حداقل موقتا» روند مذاکرات وین را تضعیف می‌کند. هرچند در این میان طیفی از کارشناسـان، تحلیلگران و ناظران امر معتقدند علاوه بر انتخابات میان‌دوره‌ای کنگره آمریکا، عامل مهم‌تری که باعث ایجاد بحران کنونی در مذاکرات احیای برجام و همچنین پرونده فعالیت‌های هسته‌ای ایران شده است، به سایه سنگین سیاست‌های مسکو بازمی‌گردد که عملا گفت‌وگوهای وین را تحت تأثیر قرار داد. فارغ از این موضع اولیانوف باید دید در شرایطی که ظرف کمتر از ۱۰ روز شاهد صدور سه قطع‌نامه علیه ایران در شورای حکام، کمیته سوم سازمان ملل و شورای حقوق بشر بوده‌ایم، تا چه اندازه فضا برای گفت‌وگو درباره احیای برجام فراهم است؟ اساسا راه برون‌رفت از بحران کنونی چیست و آیا در کوتاه‌مدت امکان برون‌رفت از این وضعیت وجود دارد؟

عکس: Gettyimages

محسـن جلیلوند در پاسخ به این سـؤال اعتقاد دارد مقوله «شـرایط سـخت» در سیاسـت خارجی ایران همـواره بـا شـدت و ضعف وجود داشـته اسـت و دولت‌ها، اصلاح‌طلب و اصولگرا، در ادوار مختلف یک سیاسـت خارجی آرام را در موضوعات مختلف سپری نکرده‌اند. بااین‌حال این کارشـناس اعتقاد دارد شدت حساسیت‌ها و چالش‌های کنونی در سیاست خارجی دولت سیزدهم به‌مراتب بیشتر از دولت‌های پیشین است؛ به‌گونه‌ای‌که جلیلوند تصریح می‌کند این دوره با هیچ دوره دیگری قابل قیاس نیست، به‌ویژه آنکه تنها کمتر از یک سال و نیم از عمـر دولت رئیسـی می‌گذرد. ایـن تحلیلگر مسـائل بین‌الملـل در ادامه گفت‌وگوی خود با «شـرق»، بحران کنونی را لزوما نتیجه تغییرات در سیاست خارجی دولت ایران نمی‌داند، بلکه بخشـی از آن را ناشی از تأثیرات ناخواسته ذیل تحولات جهانی می‌بیند که بعد از جنگ اوکراین روی داد. منظور مشخص این استاد روابط بین‌الملل به بخشی از بحران کنونی سیاست خارجی ایران در موضوع ارسـال پهپاد به روسـیه بازمی‌گردد که در سایه این جنگ برای تهران شـکل گرفته اسـت. اما این تحلیلگر مسـائل بین‌الملل اعتقاد دارد بخشی از شرایط کنونی نیز نتیجه حساسیت جامعه جهانی به تحولاتی است که بعد از مرگ مهسا امینی روی داده است. البته جلیلوند اذعان دارد که مشکل اساسی سیاسـت خارجی در ایران، ناظر بر نبود خود «سیاست خارجی» است؛ چراکه ایران تنها به روابط خارجی، چه در حوزه منطقه‌ای و چه در حوزه فرامنطقه‌ای بسنده کرده؛ یعنی سیاسـت خارجی به روابط خارجی تقلیل پیدا کرده است. این اسـتاد روابط بین‌الملل فرق «سیاسـت خارجی» و «روابط خارجی» را در وجـود برنامه‌های دقیق، مدون و راهبردی برای برقراری مناسـبات سیاسـی، دیپلماتیـک، اقتصـادی، تجـاری، امنیتـی و... با همسـایگان و کشـورهای فرامنطقه‌ای می‌داند که با تغییر دولت‌ها دچار سکون و تغییر ریل نشوند.

در سایه این تعریف از سیاست خارجی، جلیلوند باور دارد دولت‌ها در ایران بنا بر گفتمان سیاسـی و حزبی خود به فاصله هشت‌سـاله، نه یک سیاسـت خارجـی، بلکه روابط خارجی را برای خود در پیش گرفته‌اند و به همین دلیل بعد از تغییر دولت‌ها ما شـاهد انقطاع سیاسـت خارجی بوده‌ایم و به تبع آن سیاست خارجی منسـجم و پیوسـته‌ای شکل نگرفته اسـت. جلیلوند در بخش دیگری از تحلیـل خود، تصریح می‌کند که با روی کار آمدن دولت رئیسـی و تغییر سـاختار سیاسی دولت، شرایط به‌گونه‌ای پیش رفته است که موضوعات مختلف از پرونده هسـته‌ای گرفته تا اعتراضات، ارسال پهپاد، حقوق بشر و... به بن‌بست در سیاست خارجی تهران منجر شده است. این استاد روابط بین‌الملل گزاره‌ای را به نام «مرگ مهسا امینی» به شـکل جدی‌تری مورد بررسی قرار می‌دهد و در این راستا اعتقاد دارد سیاست خارجی ایران اکنون به دو دوره یا دو برهه «قبل از مرگ مهسا امینی» و «بعد از مرگ مهسـا امینی» تقسیم شده اسـت. بنابراین دولت سیزدهم باید در یک فضای تازه و با یک نگاه جدید به سیاست خارجی بنگرد؛ چراکه اکنون جامعه جهانی دیگر نگاه سابق را به ایران و تحولات جاری در داخل کشور ندارد.

جلیلونـد با جدی‌دانسـتن تحـولات حوزه حقوق بشـر معتقد اسـت اکنون موضوعـات مهم دیگـری مانند پرونده فعالیت‌های هسـته‌ای و مذاکرات وین در لایه‌های بعدی سیاسـت خارجـی، چه برای ایران و چه برای دیگر کشـورها قرار گرفته اسـت؛ به‌گونه‌ای که اکنون اروپایی‌ها و آمریـکا به‌صراحت عنوان می‌کنند اولویـت خود را در حوزه سیاسـت خارجی و روابط با ایران بـه برجام اختصاص نمی‌دهند و مرکز ثقل آنها بر اعتراضات و موضوع حقوق بشر، حقوق زنان، آزادی فعالیت رسـانه‌ها و... قرار گرفته است. در چنین شرایطی، جمهوری اسلامی ایران هم باید برای برون‌رفت از شرایط کنونی اولویت سیاست خارجی را تغییر دهد و با ایجاد گفتمانی دقیق، منعطف و شـفاف در حوزه حقوق بشر، بستر را برای تعدیل شرایط در دیگر موضوعات فراهم کند. البته این استاد روابط بین‌الملل اذعان دارد کار دولت رئیسـی و ساختار سیاسـی در ایران در این مسئله چندان ساده نخواهد بود؛ چراکه شاهد یک تفاوت و تضاد گفتمانی بین تهران و غرب در موضوع حقوق بشـر هستیم. در این رابطه، ایران بر مبنای فرهنگ اسلامی و ایرانی از حقوق‌بشری مختص به خود به نام «حقوق بشـر ایرانی - اسـلامی» به این حوزه نگاه می‌کند، اما اروپا و آمریکا با توجه به اقتضائات جوامعشـان به حقوق بشـر، مسائل مربوط به اعتراضات را بررسـی می‌کنند. بنابراین رسیدن به یک نقطه اشتراک، کار چندان سـاده‌ای نخواهد بود. هرچند جلیلوند این نکته را هم یادآور می‌شـود که اکنون مسـئله حقوق بشـر و اعتراضات در ایران به یک اهرم فشـار سیاسی علیه تهران بدل شـده است؛ یعنی اروپایی‌ها و آمریکا سـعی می‌کنند از این موضوع به‌عنوان کاتالیزور بحران‌آفرینی در برابر ایران نهایت اسـتفاده را ببرند تا جمهوری اسلامی ایران در دیگر موضوعات از موضع ضعف و با دسـت پایین‌تر وارد گفت‌وگو شـود. بنابراین ایجاد توازن در همه این موضوعات و شکل‌گیری برنامه‌ای و راهکاری برای برون‌رفت از بحران و بن‌بسـت کنونی که جلیلونـد آن را یک «بحران چندوجهی یا بحـران چندلایه» می‌نامد، کار چندان سـاده‌ای برای دولت سـیزدهم نخواهد بود. جلیلوند در ادامـه خوانش خود از بحران چندلایه‌ای و چندوجهی کنونی در سیاست خارجی کشور به این نکته مهم نیز اشاره دارد که باید برای حل جدی این معضل، «روابط خارجی» را به «سیاسـت خارجی» تبدیل کنیم. در این راستا علاوه بر نیاز به برنامه‌ریزی دقیق، منسـجم و راهبردی در حوزه سیاسـت خارجی برای موضوعـات مختلف باید یک بدنه کامل از کارشناسـان و خبرگان حوزه سیاسـت خارجی هم شـکل بگیرد تا بتوانند متناسـب با این اهداف و برنامه‌ها عمل کنند؛ چراکه به باور این استاد روابط بین‌الملل، تیم سیاست خارجی کنونی اساسا توانایی و پتانسیل حل بحران فعلی، آن‌هم در چنین سطح و ابعادی را ندارد؛ به‌ویژه آنکه جلیلوند بر چندلایه و چندوجهی بودن این بحران تأکید دارد.

بحرانی درکار نیست؛ اما تداوم این شرایط به «بحران» می‌انجامد

اگرچـه جلیلوند در گفت‌وگوی خود با «شـرق» از یک بحـران چندلایه‌ای، چندوجهی و چندبعدی سخن گفت؛ اما دیاکو حسینی اعتقاد دارد هنوز سیاست خارجی ایران با وجود برخی چالش‌ها به نقطه بحرانی نرسـیده اسـت؛ یعنی این کارشـناس مسائل بین‌الملل باور دارد لزوما صدور قطع‌نامه‌های مختلف در شـورای حکام و شورای حقوق بشر به معنای ایجاد بحران در سیاست خارجی ایران نخواهد بود؛ درعین‌حال حسینی هم اذعان دارد ادامه وضع کنونی می‌تواند شرایطی را به دنبال داشته باشد که نهایتا به بحران بینجامد. این تحلیلگر مسائل بین‌الملل در گپ‌وگفت خود با «شـرق» تصریـح می‌کند: «وضعیت کنونی یک وضعیت حساس، خطیر و پیچیده است که چند موضوع مختلف از ارسال پهپاد گرفتـه تا اعتراضات داخلی، اختلافات پادمانی، شـورای حکام، موضوع حقوق بشر و... را شامل می‌شود؛ بنابراین این چالش‌ها که همه این موضوعات را در بر می‌گیرد، در ادامه پتانسـیل آن را خواهند داشت که بحران را برای کشور ایجاد کنند». حسـینی در بخش مهمی از تحلیل خود تأکید دارد که هسته مرکزی این بحـران احتمالی، تلاش برای ایجاد یک اجمـاع نظر جهانی علیه تهران خواهد بود. در چنین صورتی این اسـتاد حوزه سیاست خارجی اعتقاد دارد نه‌تنها توان دیپلماتیک کشـور، مذاکرات هسته‌ای و روابط ما با همسایگان، بلکه منافع ملی تحت‌الشعاع قرار خواهد گرفت.

دیاکو حسینی در تبیین وضعیت کنونی سیاست خارجی ایران اعتقاد دارد که شرایط حال حاضر ناشی از انباشت چالش‌ها و اختلاف نظرها در سـه حوزه مشخص یعنی پرونـده فعالیت‌های هسـته‌ای و مذاکرات وین بر سـر احیـای برجام، موضوع جنگ اوکراین و ارسـال پهپاد به روسیه و همچنین مسئله اعتراضات در کشور بازمی‌گردد. مجموعه این موضوعات اکنون یک گسل و شکاف جدی در سیاست خارجی بین ایـران با اروپـا و ایالات متحده آمریکا را به وجود آورده اسـت؛ اما این تحلیلگر حوزه روابط بین‌الملل لزوما این شـکاف را بـه معنای بحران نمی‌داند؛ بلکه به اعتقاد حسـینی دامن‌زدن به این شکاف و تشدید این گسـل می‌تواند به بحران منجر شود. برای مجموعه این اختلاف نظرها بین ایران و غرب، دیاکو حسینی بر این باور اسـت که تهران باید یک راهکار چندوجهی و هم‌زمان را در دسـتور کار قرار دهد؛ یعنی از یک سـو به سـمت حل اختلافات پادمانی با آژانس و ایجاد زمینه در راسـتای ازسـرگیری گفت‌وگوهـای وین برای احیای برجـام برود، به موازات آن سـازوکاری را برای موضوع ارسـال پهپاد در دسـتور کار قرار دهد و همچنین شـرایط را در داخل برای کاهش اعتراضات و بهبود وضعیت داخلی، هم از نظر اجتماعی و هم از نظر اقتصادی و معیشتی فراهم کند؛ اگر مجموعه این اقدامات به شـکل هم‌زمان در دستور کار دولت سیزدهم قرار گیرد، حسینی تأکید دارد شکاف کنونی نه‌تنها عمیق‌تر نمی‌شود؛ بلکه دامنه و عمق آن کاهش پیدا می‌کند.

دیاکو حسـینی در ادامه تحلیلش به «شـرق» باز هم تأکیـد دارد که اگرچه سیاسـت خارجی ایران در نقطه بحرانی قرار ندارد؛ اما در یک شـرایط حساسی گرفتار شده است؛ بنابراین باید یک هوشمندی و دقت عمل در دستور کار دولت سـیزدهم قرار بگیرد و مبتنی بـا آن تصمیمات جـدی را در کوتاه‌مدت و برای سـه موضوع مشخص پرونده فعالیت‌های هسـته‌ای، ارسال پهپاد و اعتراضات داخلی انجام دهد تا بتواند در کمترین زمان از وضعیت کنونی خارج شـود؛ در غیراین‌صورت امکان دارد شـرایط به نقطه‌ای برسـد که یک بحران را به دنبال داشته باشد.

البته این استاد روابط بین‌الملل در ادامه تحلیل خود به شکل مستقیمی روی نبود ابتکار عمل و هوشـمندی در سیاست خارجی دولت سیزدهم اشاره دارد و معتقد است نه‌تنها در این دولت شاهد آن هستیم که فرصت‌های قبلی ناشی از مذاکرات دولت روحانی بر باد رفت؛ بلکه دولت و تیم سیاسـت خارجی رئیسی اسـتاد تبدیل فرصت به چالش است. مهم‌ترین فرصتی که به اعتقاد حسینی به واسطه مذاکراتی که از دولت سابق به دولت رئیسی رسیده بود، می‌توانست یک فضای مناسب را برای حصول توافق در کوتاه‌ترین زمان ممکن ایجاد کند. ازاین‌رو استاد حوزه سیاسـت خارجی باور دارد که دولت سیزدهم اساسا توانایی ترسیم یـک راهکار، روند و راه‌حل درسـت و واقع‌بینانه را بـرای برون‌رفت از وضعیت کنونی نداشـته است؛ چراکه به باور این تحلیلگر حوزه بین‌الملل دولت سیزدهم در مناسبات دیپلماتیک نتوانست یک برنامه مشخص، مبتنی بر مؤلفه‌های منافع و امنیت ملی را برای خود ترسیم کند و طبیعی است که در چنین شرایطی ابتکار عمل در دست رقبا و به‌خصوص اروپایی‌ها و آمریکا قرار گیرد.

در ادامه این آسیب‌شناسی دیاکو حسینی به مقوله مهم‌تر یعنی مسئله توان دولت‌ها در تصمیم‌سـازی و تصمیم‌گیری راهبردی برای مسـائل و موضوعات سیاست خارجی تمرکز می‌کند و اعتقاد دارد در این زمینه ما با دو مقوله روبه‌رو هستیم؛ اول آنکه دولت‌ها تا چه اندازه تصمیم‌گیر هستند و در لایه دوم آیا اساسا تیم سیاسـت خارجی دولت‌ها متناسب با تصمیمات راهبردی در حوزه سیاست خارجی می‌توانند در صحنه عمل موفق ظاهر شوند یا خیر؟ این کارشناس روابط بین‌الملل برای تبیین موضوع به «شـرق» می‌گوید: «فـارغ از اینکه دولت‌ها در ایران تا چه اندازه در حوزه سیاست خارجی تصمیم‌گیر، تصمیم‌ساز و نقش‌آفرین هستند، باید به این نکته مهم توجه داشت که تیم سیاست خارجی در یک دولت از شخص وزیر امور خارجه گرفته تا دیگر اعضای بدنه دستگاه دیپلماسی تا چه اندازه می‌توانند این برنامه‌ها و راهبردها را در حوزه سیاسـت خارجی به شکل دقیق، درسـت و هوشـمندانه پیش ببرند؟». در پاسـخ به این پرسش، حسینی بیان می‌کند: «اگر مشـخصا به دولت سیزدهم و تیم سیاست خارجی این دولت نگاه شـود، به نظر می‌رسد وزارت امور خارجه اساسـا توانایی ترسیم، توصیف، تبییـن و مهم‌تر از همه تجویز راه‌حل برای چالش‌های کنونی سیاسـت خارجی را ندارد؛ یعنی بدنه دسـتگاه سیاست خارجی دولت سیزدهم مهارت رویارویی و حل چالش‌هـای کنونی را ندارد». البته این تحلیلگر مسـائل بین‌الملل تأکید دارد ناتوانی دسـتگاه دیپلماسی از مهارت لازم برای اجرای راهبردهای سیاست خارجی به دولت رئیسـی بازنمی‌گردد و ما در طول سال‌های گذشته با شدت و ضعف با این مشـکل مواجه بوده‌ایم؛ اما حسینی اذعان دارد در دولت سیزدهم این مشـکل پررنگ‌تر از گذشته به چشم می‌آید؛ به گونه‌ای که اکنون تقریبا تمام کارشناسان، تحلیلگران و ناظران حوزه سیاست خارجی بر این باورند که این تیم و دسـتگاه دیپلماسـی دولت فعلی دانش و توان لازم برای شناخت، برخورد و حل چالش‌ها از حوزه هسته‌ای گرفته تا حقوق بشر، پهپاد و... را ندارد.

گزارش

«شرق» از پالس‌های متعدد منفی باکو، پیامدهای ناخوشایند آن و حسن همجواری با ارمنستان گزارش می‌دهد

لجاجت قفقاز

شـرق: جمعه گذشته سفیر جمهوری اسـلامی ایران در ارمنستان با معاون نخست‌وزیر این کشـور دیدار و گفت‌وگو کرد. در این دیدار، آقای مهر گریگوریان، معاون نخسـت‌وزیر ارمنسـتان، با اشـاره به سفر اخیر نخسـت‌وزیر کشـور متبوعش به تهران و توافق‌های به‌دسـت‌آمده، ابراز اطمینـان کرد اجرای این توافق‌ها، به‌ویژه در زمینه مسـائل زیربنایی ازجمله تبادل انرژی، به ارتقای روابط دو کشـور به سطحی جدید کمک مؤثری کند. دو طرف در این دیدار همچنین درباره آخرین تحولات منطقه رایزنی و بر ادامه مشـورت‌های لازم برای تأمین منافع مشترک در موضوعات منطقه‌ای تأکید کردند. با توجه به مسئولیت گریگوریان به‌عنوان رئیس هیئت ارمنستانی در کارگروه سه‌جانبه رفع انسداد از محورهای مواصلاتـی در منطقـه، وضعیت مسـیرهای حمل‌ونقلـی در منطقـه ازجمله اتصال راه‌آهن ایران و ارمنسـتان از مسـیر نخجوان در صورت حصول توافق درباره رفع انسداد از محورهای مواصلاتی مورد اشـاره قرار گرفت. گریگوریان و ظهوری همچنین وضعیت اجرای توافق‌های مندرج در یادداشت تفاهم هفدهمین کمیسیون مشترک همکاری‌های اقتصادی ایران و ارمنستان، به‌ویژه در حوزه مسائل زیربنایی ازجمله اتمام پروژه خط سوم انتقال برق ایران و ارمنستان، پروژه جاده شمال به جنوب ارمنستان و تسهیل تجارت بین دو کشور را مرور کردند و مقرر شد با تشکیل کمیته پیگیری دوجانبه، پیش از پایان سال جاری میلادی، روند اجرای توافقات تسریع و برای رفع موانع احتمالی تلاش شود. این در حالی است که در آن سو، باکو کماکان ساز تهدید تهران را کوک می‌کند. در همین زمینه، به‌تازگی رئیس‌جمهور جمهوری آذربایجان در یک سـخنرانی، ادعاهایی را درباره روابط کشورش با ایران مطرح کرد. به گزارش خبرگزاری مدیامکس، رسانه‌های آذربایجانی گزارش دادند الهام علی‌اف، رئیس‌جمهور جمهوری آذربایجان، جمعه گذشته در اظهاراتی تحریک‌آمیز گفت کشـورش «از ایران هراسـی ندارد». علی‌اف که در کنفرانسی بین‌المللی سخنرانی می‌کرد، با بیان اینکه من با سـه رئیس‌جمهور ایـران، خاتمی، احمدی‌نژاد و روحانی کار کرده‌ام، ادعا کرد: «سال‌هاست وضعیت هیچ‌گاه مانند امروز نبوده است». علی‌اف مدعی شـد: «ایران هیـچ‌گاه دو رزمایش نظامی متوالی در چند مـاه در مرزهای ما انجام نداده است. هیچ‌گاه اظهاراتی پر از نفرت‌پراکنی و تهدید علیه آذربایجان مطرح نشده بود». او در اظهاراتی تفرقه‌افکنانه گفت: «ما همیشه به هرگونه اقدام ضدآذربایجانی پاسخ داده‌ایم و خواهیم داد؛ چه در کلام باشـد و چه در عمل. بنابراین، ما مجبور شدیم در مرزهایمان با ایران رزمایش نظامی انجام دهیم تا نشـان دهیم از ایران نمی‌ترسـیم». رئیس‌جمهور آذربایجان در ادامه بیان کرد: «ما نهایت تلاشـمان را خواهیم کرد تا از شـیوه زندگی‌مان، از مسیر سکولار توسعه و پیشـرفت آذربایجان و آذربایجانی‌ها ازجمله آذربایجانی‌هایی که در ایران زندگی می‌کنند، صیانت کنیم. آنها بخشی از ملت ما هستند». در همین حال رئیس‌جمهوری آذربایجان روز شـنبه از تصمیم باکو برای افتتاح یک سـفارت در اراضی اشغالی و یک دفتر نمایندگی در فلسطین خبر داد. به گزارش خبرگزاری اسپوتنیک روسیه، الهام علی‌اف، رئیس‌جمهوری آذربایجان، روز گذشـته در کنفرانسـی مطبوعاتی اظهار کرد: «جمهوری آذربایجان بر اسـاس منافع ملی خود تصمیم به افتتاح یک سـفارت در اسـرائیل و یک دفتر نمایندگی در فلسـطین گرفت». جمهوری آذربایجان هفته گذشته اعلام کرده بود تصمیم دارد سـفارت خود را در اراضی اشغالی افتتاح کند. تل‌آویو از این اقدام باکو اسـتقبال کرده و آن را نشـان‌دهنده عمق روابط میان دو طرف دانست. طبق اعلام رسـانه‌های عبری‌زبان، ازجمله روزنامه عبری «یسرائیل هیوم»، پارلمان جمهوری آذربایجان به افتتاح سـفارت این کشور در تل‌آویو رأی موافق داد. یائیر لاپید، نخست‌وزیر اسـرائیل که دوره مسـئولیتش رو به پایان اسـت، در واکنش به این تصمیم باکو ضمن تشـکر از علی‌اف گفت: «ما از تصمیم پارلمان جمهوری آذربایجان برای افتتاح سـفارت در «اسرائیل» اسـتقبال می‌کنیم. جمهوری آذربایجان شریک مهم اسرائیل و میهن یکی از بزرگ‌ترین اقلیت‌های یهود در جهان اسـلام اسـت». لاپید در ادامه افتتاح سـفارت را نشان‌دهنده عمق روابط میان دو طرف دانست و عنوان کرد: «این اقدام نتیجه تلاش‌های اسرائیل برای ایجاد پل‌های سیاسی مستحکمی با جهان اسلام است». در چنین شرایطی بدیهی است که الهام علی‌اف عملا در مسیری گام برمی‌دارد که اتخاذ برخی تصمیمات از سـوی ایران مبتنی بر منافع و امنیت ملی را به امری اجتناب‌ناپذیر بدل می‌کند. زمانی که زبـان علی‌اف بر تهدید تهران می‌چرخد و پای تل‌آویو را هم به پشـت مرزهای ایران باز کرده اسـت، بدیهی که تکرار رزمایش‌های نظامی همچـون رزمایش اقتدار در حوزه ارس، یک واکنش متناسـب و درخور خواهد بود. البته ایران همواره بر حسن همجواری با کشورهای همسـایه تاکید کرده است، مخصوصا در مورد آذربایجان این تاکید هنوز نیز وجود دارد و مسـئولین کشور از ضرورت حسـن همجواری با آذربایجان، همسایه دیرینه ایران سـخن می‌گویند اما اکنون با اتفاقاتی که میان آذربایجان و صهیونیسـت‌ها در حال وقوع اسـت به نظر می‌رسـد آذربایجان لجاجتی مغایر با لزوم رعایت وجوه همسایگی از خود نشـان می‌دهد. این مسئله برای کشـوری مثل ایران که قطعا حکم مادر را برای آن منطقـه دارد تا حد زیادی تلخ اسـت. به رغم همه این حرف‌ها امید اسـت که باکو بفهمد که حسـن همجواری چیست و آن چیزی که برای توسعه همه کشورهای منطقه ضرورت دارد در روابط دیپلماتیک میان همسـایه‌ها قابل رخ‌دادن است. نشستن در زمین اسـرائیل که حضورش در منطقه کسب منفعت به هر روش و به هر شکل و با هر شیوه غیرمسالمت‌آمیز را می‌جوید و قطعا می‌تواند برای ایران نیز پیام خوبی به همراه نداشته باشد، شرایط همسایگی را سـخت خواهد کرد. بر همین اساس نوع دیپلماسی ایران نیز قطعا چرخش لازم را خواهد داشت؛ باشد تا از آرامش دیپلماتیک ما، در منطقه قفقاز و با استفاده از لجاجت قفقازی، سوءاستفاده نشود، این مسئله برای ایران حکم منافع و امنیت ملی دارد و بی‌شـک پاسخ دیپلماتیک مشترک از سـوی همه ایران را نیز خواهد داشت. جایی در مقابل دنیای ناخشنود بیرون از مرزهای ایران، همه ایران حضور خواهد داشت و مسئله به کلی فرق خواهد کرد.

شهرداری کرج

آگهی مناقصه عمومی شماره ۲۰۰۱۰۰۵۲۶۵۰۰۰۳۰۵

شـهرداری کـرج شهرداری کرج در نظر دارد برابر بودجه مصوب شورای اسلامی شهر، پروژه مندرج در جدول ذیل را از طریق مناقصه عمومی به پیمانکاران واجد شرایط واگذار نماید

ردیف	شرح پروژه	مبلغ پروژه به ریال	مبلغ سپرده به ریال	مدارک لازم	نحوه تهاتر قرارداد
۱	خرید، بارگیری و حمل قطعات بتنی پیش ساخته (جدول و کفپوش) پروپزه اتصال خیابان شبنم ۷ به بیمارستان البرز	۲۰/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰	۱/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰	ارائه پروانه یا گواهینامه صلاحیت تولید قطعات بتنی پیش ساخته از وزارت صنعت معدن و تجارت	۵۰ درصد تهاتر

۱- سپرده شرکت در مناقصه به یکی از روش های ذیل ارائه گردد : ضمانت نامه بانکی معادل مبلغ فوق که به مدت ۹۰ روز اعتبار داشته باشد و قابل تمدید باشد و یا واریز فیش نقدی به مبلغ فوق به حساب ۷۰۰۷۸۶۹۴۸۶۲۳ بانک شهر ۲-برندگان نفر اول و دوم مناقصه هرگاه حاضر به انعقاد قرارداد نشوند سپرده آنان به ترتیب ضبط خواهد شد .۳-مبلغ ۱/۰۰۰/۰۰۰ ریال به عنوان هزینه خرید اسناد به حساب ۷۰۰۷۸۵۳۱۳۷۹۵ به نام شهرداری کرج از طریق سامانه الکترونیک دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir می بایست واریز گردد. ۴-متقاضیان می توانند از تاریخ انتشار آگهی تا ساعت ۱۳:۰۰ تاریخ ۱۴۰۱/۹/۱۰ جهت خرید اسناد مناقصه به سامانه الکترونیک دولت (ستاد) مراجعه نمایند . ۵-شرکت کنندگان می بایست ضمن بارگزاری ضمانت نامه شرکت در مناقصه در سامانه ستاد ، نسبت به تحویل اصل ضمانت نامه تا ساعت ۱۳:۰۰ تاریخ ۱۴۰۱/۹/۲۰ به آدرس کرج-میدان توحید – بلوار بلال –شهرداری کرج طبقه هفتم اداره امور پیمانها و قراردادها اقدام نمایند. ۶-در صورت بروز هرگونه تناقض در موارد مندرج در آگهی با سامانه ستاد ، ملاک عمل سامانه ستاد خواهد بود. ۷-پیشنهادات رسیده در مورخ ۱۴۰۱/۹/۲۱ در کمیسیون عالی معاملات شهرداری مطرح و پس از بررسی و کنترل ، برنده مناقصه اعلام خواهد شد . ۸- چاپ هزینه آگهی به عهده برنده مناقصه می باشد. *جهت کسب اطلاعات بیشتر با شماره تلفن ۳۵۸۹۲۴۲۳-۰۲۶ تماس و یا به سایت www.karaj.ir مراجعه نمائید./

اداره امور قراردادها و پیمانها شهرداری کرج
مصطفی منصور زارع–رئیس اداره امور پیمانها و قراردادها

سازمان آگهی‌های روزنامه شرق
۸۶۰۳۶۱۱۹
WWW.SHARGHDAILY.IR

ارتباط با روزنامه شرق
T.ME/ALOSHARGH
WWW.SHARGHDAILY.IR